

ZDZISŁAW STRYCHARZ

ur. 1945; Lublin

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Zdzisław Strycharz urodził się 8 października 1945 roku w Lublinie. Dzieciństwo spędził na ulicy Królewskiej 4. Szkołę podstawową nr 7 na ulicy Narutowicza 11 rozpoczął w wieku siedmiu lat. Po trzech latach nauki uczniów przeniesiono na ul. Narutowicza 32. Tam dokończył edukację szkolną, a następnie rozpoczął naukę w liceum ogólnokształcącym im. Hetmana Jana Zamoyskiego przy ulicy Ogrodowej, gdzie pokochał sport, a szczególnie koszykówkę. W roku 1961, w ramach tak zwanego Miejskiego Klubu Sportowego, zdobył wraz z drużyną mistrzostwo Polski młodzików w koszykówkę. Trenował m. in. pod okiem legendarnego trenera Zdzisława Niedzieli. Kolejnym etapem nauki były studia chemiczne na UMCS w Lublinie, które zakończyły się obroną magisterium w czerwcu 1968 roku. W tym samym roku, 16 października, podjął pierwszą pracę zawodową w Ośrodku Badań i Kontroli Środowiska przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie. Ośrodek mieścił przy ulicy 1 Armii Wojska Polskiego, i był on początkiem obecnego Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska. W Ośrodku obsługiwał pracownię chemiczną, często wyjeżdżając w teren. Na stanowisku tym przepracował trzy i pół roku, do momentu, gdy w 1972 roku otrzymał propozycję pracy w Zjednoczeniu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Lublinie przy ówczesnej ul. Świerczewskiego 13. W nowym miejscu miał za zadanie zorganizować laboratorium badania wody i ścieków dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej. Pracując w ZGKiM zorganizował laboratorium na ulicy Grodzkiej 23, gdzie od 1973 roku pełnił funkcję kierownika. W 1978 roku ukończył również inżynierię sanitarną na Politechnice Lubelskiej. W 1982 roku odszedł z pracy w ZGKiM i podjął pracę w MPWiK Lublin, gdzie został zastępca dyrektora nowobudowanej oczyszczalni na Hajdowie. Po odejściu z wodociągów wraz kolegami założył spółkę, która świadczyła usługi w zakresie ujęć wody i oczyszczalni ścieków. 1 lutego 1993 roku objął stanowisko dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska w Lublinie, które pełnił do roku 2008. Następnie został doradcą wojewody lubelskiego. Funkcję tę pełnił do końca stycznia 2012 roku. Był również doradcą prezydenta Lublina Krzysztofa Żuka, a także zajmował się tematem związanym z doliną rzeki Bystrzycy - z tego tytułu zostało powołane biuro do spraw zagospodarowania dolin rzecznych i wąwozów, którego został dyrektorem. W roku 2019 biuro to zostało połączone z biurem rewitalizacji. Tematyką tą zajmuje się do dnia dzisiejszego.

W roku 1988 otrzymał złotą odznakę Zasłużony dla Lublina, w 1995 roku medal wojewody za zasługi dla województwa lubelskiego. W roku 2002 Złoty Krzyż Zasługi, w roku 2004

honorową odznakę od ministra środowiska za zasługi dla ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W roku 2011 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Za ochronę i przeniesienie cmentarza żołnierzy austriackich z pierwszej wojny światowej z ulicy Mełgiewskiej, w 2010 roku otrzymał od władz austriackich Czarny Krzyż Zasługi. W roku 2018 otrzymał odznaczenie od Stowarzyszenia Dam i Kawalerów Orderu Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika za działalność na rzecz potrzebujących i pokrzywdzonych. Odznaczony został również złotą Honorową Odznaką Sybiraków. Ponadto przez dziesięć lat udzielał się w lubelskim Stowarzyszeniu Oświatowo-Wychowawczym, w tym sześć lat jako prezes. Przez piętnaście lat był również przewodniczącym rady fundatorów Lubelskiej Fundacji Ochrony Środowiska Naturalnego. W latach 2002-2012 sprawował funkcje członka zarządu w Fundacji Rozwoju KUL-u. Należał do Stronnictwa Demokratycznego, z którego wypisał się w latach 80., pozostając do dnia dzisiejszego bezpartyjnym. Od roku 1978 wraz z żoną działa w ramach Ruchu Światło-Życie w tak zwanym Kościele Domowym. Od roku 1980 wraz z żoną należy również do NSZZ „Solidarność”.

Autor biogramu	Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"